

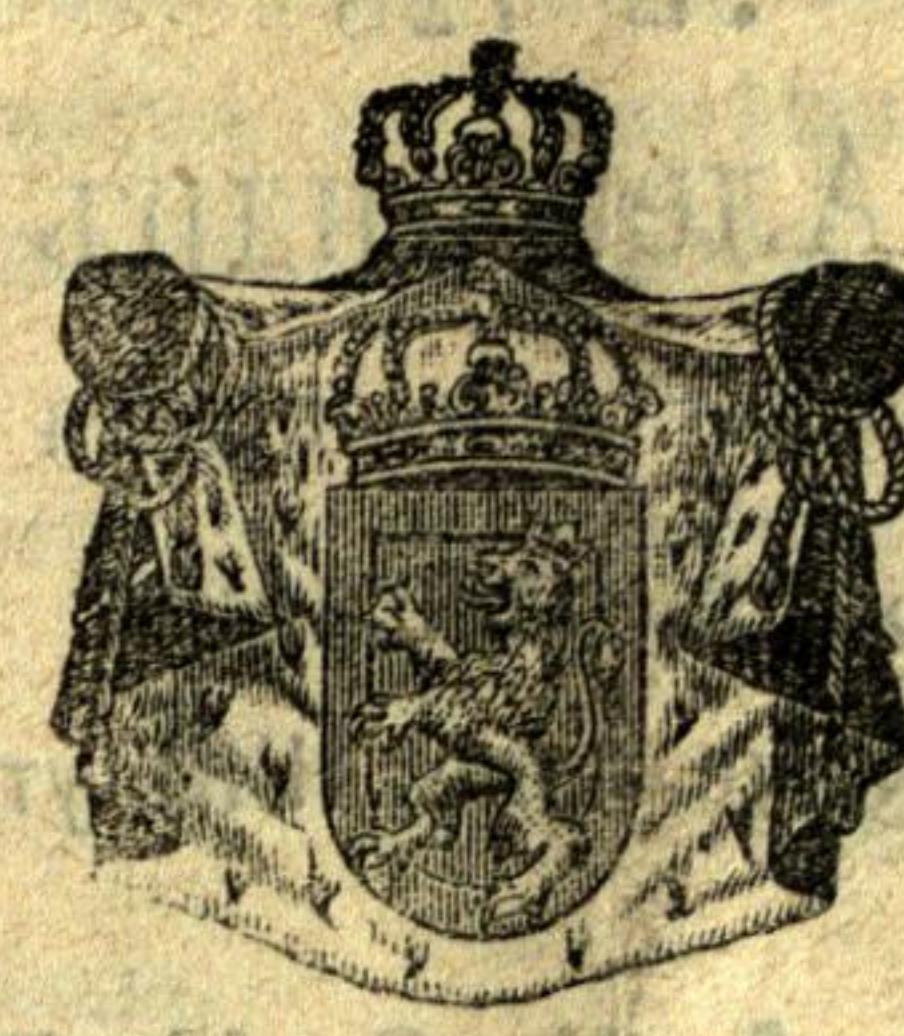
ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИК

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИК“

ще излъзва

за сега дваждь въ седмицата:
въ Сръда и Събота.

Поръчки и писма
за „Държавен въстник“
се испращат
до Администрацията
въ Министерството на Народното Просвещение.



Цѣната на
„Държавен въстник“
за до 1-ий януари Е:
Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 „

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ
се плати:
За единъ гармоненъ редъ за пръвия
три пъти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантими.

Година II.

София, сръда 17-ий декември 1880 г.

Брой 93.

По Министерски Съветъ

УКАЗЪ
№ 722.

Ний Александър I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Народното Събрание прие Ний утвърдихми и
утвърдявами следующий

ЗАКОНЪ

ЗА

а) извънредните заплати на чиновниците; б) за распустът имъ; в) за послужните имъ списъци, и г) за дисциплинарното имъ наказание и уволнение отъ служба.

I Извънредните заплати на чиновниците.

1. Чиновниците на Княжеството се назначават споредъ общите закони и особните правила на учрежденията съ платата показана въ приетите щати.

2. Никой не може да има двъи или повече правителствени служби въ едно и същото време, освенъ ако да замъства нѣкого привременно, и то по същото вѣдомство.

3. Всѣкай чиновникъ получава само една щатна плата, и то споредъ смисъла на указа, отъ деня за назначението, или встъпването му на служба, до деня за прѣдаването на длѣността.

4. Ако би нѣкай чиновникъ да се назначи и въ нѣкая комисия, не по също вѣдомство, въ което служи и за която не е прѣвиденъ особенъ щатъ, въ такъвъ случай той покрай платата си получава и едно възнаграждение въ размѣръ на $\frac{1}{3}$ отъ платата му за цѣло време, докътъ трае комисията.

5. Всѣкай заслуживши чиновникъ, ако би по нѣкоя причина да се закрие службата му, има право да получава прѣжната си плата до онова време, докътъ се повика на друга съответствуваща служба, но не по дълго отъ единъ мѣсецъ, следъ истичането на който това право си губи силата.

6. Министъръ, който си даде оставката отъ службата си, получава заплатата си два мѣсека следъ оставката си, ако не се назначи на друга служба.

7. Всѣкому, който се назначава или прѣмѣстява на служба, даватъ се положението за това пътни разноски за пройденото разстояние отъ място прѣбиванието до място назначението му.

8. Ако назначеното лице не се яви на службата си въ определенъ срокъ и, при това, не докаже важността на причините за окъсняването му, съгласно членъ 24 отъ настоящий законъ, тогава една част отъ платата си губи, съразмѣрно съ времето на окъсняването му.

9. Срокътъ, въ който назначеното лице трѣбва да се яви на службата си, се опредѣлява по най-късното разстояние по между място прѣбиванието и място назначението му, като се смятатъ по 40 километри на денъ за пътни разноски за пройденото разстояние, но и наднични пари, вънъ отъ платата, за всичкото време на командировката му.

10. Когато се командира нѣкай по правителствена работа, получава не само пътни разноски за пройденото разстояние, но и наднични пари, вънъ отъ платата, за всичкото време на командировката му.

11. За командировка въ прѣдѣлите на Княжество, длѣностните лица получаватъ наднични пари въ размѣръ на $\frac{1}{4}$ отъ платата имъ на денъ; а за командировка вънъ отъ Княжеството, тѣ иматъ право и на една прибавка, определена отъ Министерски

Съвѣтъ споредъ стъпеньта на длѣността имъ и важността на посланието имъ.

12. Пътните разноски вънъ отъ Княжеството се опредѣляватъ отъ Министерски Съвѣтъ, съобразно съ условията на пътуването; а вънѣ въ Княжеството, тѣ се смятатъ по три начина:

а) Когато пътуването става прѣзъ мяста, гдѣто има пощенски трактъ, длѣностното лице получава по четиридесетъ стотинки за всѣкокой пройденъ километъ, ако заплатата е по долу отъ 3000 лева; ако ли заплатата е отъ 3000—6000 лева по 60 стот.; отъ 6000—10000 по 80, и най послѣ отъ 10000 и по нагорѣ по 120 стотинки за всѣкокой километръ.

б) Когато пътуването става по желѣзница или парадъ, длѣностното лице получава билетъ за I класъ, ако то би имало право на пътни разноски отъ 80 стотинки на горѣ за всѣкокой километъ съгласно съ горното прѣсмѣтане, или билетъ за II класъ, ако би имало това право; най послѣ,

в) Когато пътуването става прѣзъ мяста, гдѣто нѣма ни пощенски трактъ, нито желѣзница или парадъ, длѣностното лице получава толко пътни разноски, колкото е дѣйствително разнело за пътъ съгласно съ оправдателните му документи, подтвердили отъ надлежните служебни мяста.

II. За распустъ на чиновниците.

13. Всѣкое длѣностно лице има право на единъ мѣсеченъ распустъ прѣзъ годината.

14. Распустъ за повече отъ единъ мѣсецъ се дава само единъ пътъ въ две години, и то не повече отъ 2 мѣсека, а за по малъкъ отъ единъ мѣсецъ се дава и по-често споредъ истинската нужда.

15. Ония длѣностни лица, които направо зависятъ отъ Министерствата, просиже и получаватъ распустъ до единъ мѣсецъ отъ надлежните Министри, а останалите — отъ своеото непосредствено началство, което обаче за всѣкокой отдаленъ случай съобщава въ надлежното Министерство за знание.

16. За по голѣмъ распустъ отъ единъ мѣсецъ на всичъ длѣностни лица въобщѣ се иска разрѣшене само отъ надлежните Министри.

17. Просбата за распустъ се дава на непосредственното Началство, което, ако не е компетентно само да разрѣши просимия распустъ, представлява просбата заедно съ своеото мнѣніе въ надлежното Министерство на благоусмотрѣніе и зависяще разпореждане.

18. Въ просбата за распустъ трѣбва да е показанъ денътъ, отъ кога желае просителъ да биде распустнатъ; въ противенъ случай, распустъ наченъва отъ деня, въ който излѣзе разрѣшене отъ надлежното Началство.

19. Въ распустните свидѣтелства, които се издаватъ отъ надлежните Началства, обозначаватъ се името и прѣкорътъ на длѣностното лице, службата му, причината и срокътъ на распуста.

20. За всичкото време на распуста длѣностните лица си получаватъ цѣлата плата, а за просочено то време нѣматъ право да получатъ нищо.

21. Лицата, на които е даденъ распустъ, длѣни сѫ да се явятъ на службата си въ деня, когато имъ се свръшва срокътъ, указанъ въ распустното свидѣтелство.

22. Който се не яви на службата си до единъ мѣсецъ слѣдъ свръшването срока на распуста му и непредстави законно оправдание за окъсняването си, лишава се отъ службата; той се лишава отъ нея и тогава, когато просоченото време надминува единъ мѣсецъ, безъ да се гледа на причините за окъсняването му.

23. Законни причини за окъсняването на длѣностните лица, както и за неявяването имъ въ службата, могатъ да бѫтатъ: 1) енергична и о-

пасна болѣсть тѣхна или на домашните имъ; 2) смърть на дѣцата, родителите или най близните имъ роднини и най постъ 3) извѣнредни обстоятелства, ако ги уважи Началството.

Бѣлѣжка. Чиновникъ на когото болѣствата се продължава повече отъ три мѣсъца получава цѣлата заплата за три мѣсъца и слѣдъ това се прекъсва заплатата

III. За послужните списъци

24. Всѣкое Министерство е длѣжно да дръжи послужни списъци за подвѣдомствените си длѣностни лица.

25. Въ послужните списъци на всѣкого се забѣлѣжва въ отдѣлни графи: 1) името и прѣкорътъ му, годините и вѣроисповѣдането му, службата и платата; 2) гдѣ се е учили, кога и гдѣ е постъпилъ на служба и какви служби е минувалъ; съ какви добри или зли дѣянія се е отличилъ, прѣдаванъ ли е на сѫдъ и защо, кога и какъ се е свръшила работата; 3) бѣлъ ли е на распустъ и явявалъ ли се е на врѣмето; 4) бѣлъ ли е въ отставка, кога и колко врѣме, и най послѣ 5) не ли е бѣлъ подвръгванъ на нѣкакви дисциплинарни паказания по службата.

26. Когато се уволнява нѣкой отъ служба издава му се отъ надлежното Началство атtestатъ заедно съ прѣписъ отъ послужниятъ му списъци, по установленнъ редъ.

IV. За дисциплинарното наказание и уволнението.

27. За всѣкоя бавностъ, немарливостъ и неподслушностъ, сѫщо и за всѣкое надминуване или спиране властъта си, и въобщѣ за всѣкое нарушение службените длѣности, Началството има право да подвръгне виновните на какво да е отъ слѣдующите дисциплинарни паказания:

а) да му направи строга бѣлѣжка и напомняване.

б) да му отнеме част отъ мѣсечната плата или, въ да го свали на по-долна служба.

Бѣлѣжка 1. Чиновникъ и администрацията си, когато връши нѣщо прѣко сѫществуващи закони или да дадените имъ наставления, сѫщо и когато самоволно взима нѣкаква мѣрка, за която е трѣбвало да искроши прѣдварително разрѣшене отъ по-горната власт, или же която могла би да се предвиди въ нѣкой новъ законъ.

Бѣлѣжка 2. Чиновникъ спира властъта си когато не употреблява доволенето му отъ закона срѣдства за прѣдваряне нѣкое престъпление или врѣда за държавата изобщо, и за повѣрената му служба частно.

28. За разгласяване службените работи и съведенія, които е поръчано тайно да се дръжатъ, сѫщо и за издаване прѣписъ отъ официални бумаги безъ прѣдварително позволение отъ началствующето лице, което ги е подписало, виновни, споредъ важността на съѣтните, които сѫ произтичатъ или могатъ да произтичатъ отъ това подвръгва се на строга бѣлѣжка, изважда се отъ служба или, ако може да се съзира въ това злоумышленостъ, предава се и на сѫдъ.

29. Всѣкай чиновникъ има право да се оплаква отъ по горното си началство, ако неговия непосредственъ начальникъ не е постъпилъ справедливо спрямо него, при налагането на дисциплинарното наказание.

30. Който чиновникъ, слѣдъ като е билъ подвръгнатъ на всичките видове дисциплинарни паказания, продължава пакъ да се показва неисправенъ, изважда се отъ занимаемата му длѣностъ; но ако би отъ неисправността му да е произлязла нѣкаква врѣда за работите по службата, тогава се прѣдава и на сѫдъ.

31. За неявяване въ службата, прѣди да му се дозволи отъ надлежното Началство, сѫщо и за оставянето му, прѣди да прѣдае дѣлата, споредъ установленнъ редъ, на приемника си или назна-

ченото за това лице, виновни се подвръгава на едно отъ изброените погорѣ въ членъ 27 дисциплинарни наказания, или ако тѣ не могатъ се употреби, прѣдава се на сѫдъ.

32. Всѣки чиновникъ, когато се възбуди противъ него углъвно прѣстъданье за обвинение въ злодѣяние или прѣстъжение, отстранява се приврѣменно отъ службата до тогази, до когато се произнесе надѣжниятъ сѫдъ.

Платата на отстранениетъ чиновникъ му се дава въ случай на прѣкращението на прѣстъданьето или ако сѫдътъ го оправда.

Обнародвами настоящий законъ заповѣдвалищо онъ да се облѣчи съ Държавни Печатъ и да се печата въ „Държавенъ Въстникъ“.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 12-ий декемврий 1880 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано: Министъръ на Финанситѣ и предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ Каравеловъ

УКАЗЪ № 734.

Ний Александъръ I.

По Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Съгласно съ ст. 150 и 152 отъ Конституцията на Българското Княжество,

Постановихми и постановявами:

I. Да назначимъ Нашът Министъръ на Финанситѣ г. П. Каравеловъ за предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София на 28 ноемврий 1880 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано: Предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ и Министъръ на Външните Работи и Исповѣданията д. Цанковъ.

УКАЗЪ № 735

Ний Александъръ I.

По Божията милост и народната воля

Князъ на България.

Съгласно съ ст. 150, 152 и 161 отъ Конституцията на Българското Княжество и по предложението на предсѣдателя на Министерски Съвѣтъ,

Постановихми и Постановявами:

I. Да назначимъ Нашът Министъръ на Финанситѣ за прѣвѣтъ Министъръ на Правосѫдието; Г-на д. Цанкова за Министъръ на Вътрешните Работи Г-на, Н. Стойчева за Министъръ на Външните Работи и Исповѣданията и Г-на П. Славейкова за Министъръ на Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София на 28 ноемврий 1880 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано: Предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ и Министъръ на Финанситѣ Каравеловъ.

УКАЗЪ № 736.

Ний Александъръ I.

По Божията милост и народната воля

Князъ на България.

Съгласно съ 129 статия отъ Конституцията на Българското Княжество,

Постановихми и Постановявами:

Настоящата сесия на второто Обикновено Народно Събрание да се продължи до 18-ий текущий декемврий т. г.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 12 декемврий 1880 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано: Предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ и Министъръ на Финанситѣ.

Каравеловъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 728

Ний Александъръ I.

По Божия милост и волята народна

Князъ на България.

Народното Събрание прие, **НИЙ утвърдихми и утвърдявами** слѣдующий

ЗАКОНЪ

за
Подобрене състяние на земедѣлческото население по господарските и чифликски земли.

Чл. 1. Наричаните господарски земли сѫ ония, при обработването на които, оната земедѣлческо население, което ги е работило, давало на господаръ единъ видъ данъкъ въ натура, пари и въ разни други начъщи.

Забѣлѣжка. Господарски земли сѫ два вида: а) ония, които господаръ давалъ ту единому, ту другому за обработване, и б) ония, които господаръ имѣлъ право да земе отъ владѣлецъ и даде другому, и които сѫ поизнати подъ името „Башница“.

Чл. 2. Чифликски земли сѫ ония, които се владѣятъ съ документи такива, каквито предписва законъ за земли и притурките му.

Забѣлѣжка. Чифлици сѫ три вида: а) обработватъ съ слуги (момци), б) обработватъ отъ заселените въ тѣхъ земедѣлци, и в) обработватъ отъ ортачки (исподжии спорѣдъ качеството на землята).

Чл. 3. Всѣкий жителъ на господарска земля е собственикъ, притежателъ на ония места, които е работилъ, работи, и на ония, отъ които е ималъ право да се ползва.

Чл. 4. Всѣкий жителъ, който е работилъ непреривно десетъ (10) години единъ и сѫщи чифликски земли, става тѣхъ собственикъ.

Чл. 5. Всѣкий жителъ, който е работилъ въ единъ чифликъ, ту една ту друга земля, и не всѣка година, не се ползва отъ распорежданята на чл. 4-ий отъ този законъ; илько всѣка година е работилъ тамо, било една, било друга земля, добива право за собственность, на толкова земля, колкото е потребно да се прехранва цѣлото семейство.

Чл. 6. Всички ония семейства, които живѣятъ по чифлици сѫ собственици на къщите и тѣхните принадлежности, въ които сѫ живѣли най малко десетъ (10) години.

Чл. 7. Една смѣсена специална комиссия ще опредѣли окончателно характеръ и размѣръ на възнаграждението за земли споменутѣ въ членовете 3, 4 и 5 на този законъ.

Чл. 8. Споменутото въ приидущий чл. 7-ий възнаграждение, се плаща отъ правителствната хазна, щомъ се опредѣли количеството, а особенъ законъ ще послѣдува за способътъ, по който земедѣлческото население да се исплати.

Чл. 9. Пасището (мерата) и балталька на чифлици (чл. 4, 5 и 6) оставатъ принадлежностъ на всички, които живѣятъ въ тѣхъ.

Чл. 10. Стѣдъ като се снабдятъ съ земля, ония които работили по чифлика, другата работна земля остава неограничена собственность на чифликъ-сайбиятъ.

Чл. 11. Инструкции по приспособяването на този законъ ще се предпишатъ отъ Министъръ на Правосѫдието, Вътрешните Дѣла и Финанситѣ.

Обнародвами настоящий законъ, заповѣдвалищо онъ да биде облѣченъ съ Държавни Печатъ и напечатанъ въ „Държавенъ Въстникъ“.

Испълнението на този законъ възлагамъ Нашът Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 10 декемврий 1880 г.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ,

Приподписано:

Министъръ на Финанситѣ Каравеловъ.

УКАЗЪ

№ 699

Ний Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на нашът Министъръ на Финанситѣ, представенъ Намъ съ докладътъ му отъ 27-ий ноемврий подъ № 123,

Постановихми и постановявами.

Ст. 1-ва. Да се назначи за Лѣсничий на Софийската Губерния до сегашний Секретарь при Севлиевски Окръженъ Управлятел Никола Витановъ отъ 22-ий августъ 1880 година съ определената по щата за тъзи длѣжност плата.

Ст. 2-ра. Испълнението на настоящий указъ възлагамъ на нашът Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София 5-ий декемврий 1880 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано:

Министъръ на Финанситѣ

Каравеловъ.

УКАЗЪ

№ 723.

Ний Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на нашът Министъръ на Финанситѣ, представенъ Намъ съ докладътъ му, отъ 12 текущий декемврий, подъ № 123,

Постановихми и постановявами

1. Георги Петковъ да се назначи за писаръ въ митарствени пункти Чалъкавакъ, въместо А. И. Чернева, който ще се има предъ видъ за друга длѣжност.

2. Георги Шоптовъ да се назначи за писаръ при Държински пунктъ, въместо Петра С. Иванова, който по собствено желание се отчислява отъ тая длѣжност.

3. Т. Симеоновъ, бивши писаръ при митарствени пунктъ Рахово, да се назначи за младши магазинеръ при Русенската митница, въместо И. Стоянова, който е зементъ въ набора.

4. К. Фросиняновъ да се назначи за секретаръ при Силистренската митница, въместо Н. Богданова, който се прѣмѣства на сѫщата длѣжност въ Ломската митница; а досегашниятъ тамъ секретаръ Я. Икономовъ да се назначи за подначаликъ въ митарственото отдѣление при Финансовото Министерство, въместо Яни Б. Неновъ, който се назначава за управител на Раховската митница.

5. Коста Димитровъ да се назначи за писаръ при Тутраканската митница, въместо Т. Халачова, който се прѣмѣства на сѫщата длѣжност въ Никополската митница, въместо Н. Димитрова, отчисленъ по собственото му желание.

6. Христо Пашалковъ да се назначи за писаръ при Кюстендилската митница, въместо К. Шурбанова, който се назначава за писаръ на Кочариновски митарственъ пунктъ; а досегашниятъ тамъ писаръ Д. Натовъ да се назначи за секретаръ при Вакарелската митница, въместо Т. М. Кожухарова, отчисленъ по собственото му желание.

Испълнението на това постановление, възлагамъ на Нашът Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София на 12 Декемврий 1880 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано:

Министъръ на Финанситѣ Каравеловъ.

Съ Указъ подъ № 709 отъ 19 ноември 1880 год. по ст. тия I. П. Гречен

По Министерството на Външните Дѣла

УКАЗЪ

№ 720

Ний Александър I.

Съ Божия милост и волата народна

Князъ на България.

Народното Събрание прие, НИЙ утвърдихми и утвърдявами следующето

ПРЕДЛОЖЕНИЕ.

Кредитът по 22 § ст. 1 на Министерството на Външните Дѣла отъ бюджетъ за текущата 1880—1881 финансова година да се увеличи съ 30,000 франка отъ кредитъ по § 1 ст. 3 на същото Министерство отъ същият бюджетъ, за пособие на поборниците съгласно съ законът за тъхъ отъ 3 юни 1880 година.

Ст. I. Нашътъ Министъръ на Външните Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ гр. София на 12 декември 1880 г.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александър.

Принодписанъ:

Министъръ на Външните Дѣла Д. Щанковъ

УКАЗЪ

№ 691.

Ний Александър I.

По Божия милост и Народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външните Дѣла, представена намъ съ докладъ отъ днесъ подъ № 5640.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ

Ст. I. Да отчислимъ отъ длъжността предсѣдателя на Силистренският Окръженъ Съветъ Петра Бянова, който е даденъ подъ сѫдъ за злоупотрѣбление по длъжностъ.

Ст. II. Нашътъ Министъръ на Външните Дѣла се натоварва съ испълнението настоящий Указъ.

Даденъ въ София 5-ий декември 1880 г.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александър.

Принодписанъ:

Министъръ на Външните Дѣла Д. Щанковъ

УКАЗЪ

№ 712.

Ний Александър I.

Съ Божия милост и Народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външните Дѣла представено Намъ съ докладъ му отъ 25 текущий

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Пощалиона П. Македонский, се назначава Ревизоръ на пощенските трактови, на място Хр. Мичевъ, който ще се назначи на друга служба.

Ст. II. Надзорника при Пловдивската Телеграфо-Пощенска Станция Димитъръ Мирчевъ, се уволнява по прошение, а на негово място се назначава Николай Денчовъ.

Ст. III. Надзорникътъ отъ III-ий разрядъ при Х. О. Пазарджикската Станция Павелъ Буюклиевъ, се повишава въ I-ий разрядъ и назначава въ Варна на място Димитъръ Ангеловъ, който се снема на II-ий разрядъ и премества въ Х. О. Пазарджикъ.

Ст. IV. Стефанъ Василиевъ се назначава Надзорникъ при Свищовската Станция на място Христо Тенавски, който се назначава телеграфистъ отъ II-ий разрядъ въ Видинъ на място вакантно.

Ст. V. Петъръ Шевъ се назначава Надзорникъ при Тутраканска Телеграфо-Пощенска Станция на място Георги Михайлъвъ, който се назначава телеграфистъ отъ IV-ий разрядъ въ Русчукъ въ място Иосифа Икономовъ, а тоя последния се повишава въ III-ий разрядъ.

Ст. VI. Телеграфистътъ III-ий разрядъ при Русчукската Станция, Кръстю Хрулевъ, се повишава въ II-ий разрядъ и назначава на място вакантно при същата станция.

Ст. VII. Михаилъ И. Храновъ, се назначава телеграфистъ II-ий разрядъ при Русчукската станция на място вакантно.

Ст. VIII. Симонъ Симоновъ, се назначава помощникъ Бухгалтера при Телеграфо-Пощенското Управление, на място вакантно.

Ст. IX. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външните Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София, на 25-ий ноември 1880 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александър.

Принодписанъ:

Министъръ на Външните Дѣла Т. Щанковъ

Съ указъ подъ № 718 отъ 12 декемвр. 1880 год. по статия I-а Атанасъ Драгневъ се уволнява отъ длъжността помощникъ кмета при Ески-Джумайското Общинско-Градско Управление по собствена просба.

По статия II-а Почетниятъ членъ на същото управление, Георги Караджовъ, се утвърдява за помощникъ кмета на място Атанаса Драгнева.

Съ указъ подъ № 719 отъ 12 декемвр. 1880 год. по статия I-а Якимъ Поповъ се уволнява отъ длъжността помощникъ кмета при Русенското Общинско-Градско Управление, по собствена просба.

По статия II-а Янко Ангеловъ почетниятъ членъ на същото Управление, се утвърдява въ длъжността помощникъ кмета на място Якима Попова.

По Министерството на Просвещението.

УКАЗЪ

№ 663.

Ний Александър I.

Съ Божия милост и Народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладътъ на Нашътъ Министъръ на Народното Просвещение отъ 10 ноември 1880 подъ № 3163

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статия I. Началникътъ на Отдѣлението при Министерството на Народното Просвещение Б. Горановъ се назначава отъ 11 текущий ноември за директоръ на Ломската Реална Гимназия на място Спасъ Бацова, който се опредѣлява отъ същата дата за началникъ на отдѣлението при същото Министерство.

Статия II. Испълнението на настоящий указъ възлага се на Нашътъ Министъръ на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 10 ноември 1880 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александър.

Принодписанъ:

Министъръ на Народното Просвещение И. Н. Гюзелевъ

Съ указъ подъ № 670 отъ 18 ноемвр. 1880 год. дава се единовременна помощъ отъ 500 фр. на жителитъ отъ селото Юсенче (Разградско Окръжие) за поддържане училището имъ въ това село, отъ суммата назначена въ текущий Държавенъ бюджетъ, за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 671 отъ 18 ноемвр. 1880 год. дава се на селото Смолско (Златишка Окръжие) за поддържане на общинското училище въ това село, единовременна помощъ отъ 500 фр., които да се зематъ отъ суммата, опредѣлена въ Държавенъ бюджетъ, за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 675, отъ 25 ноемвр. 1880 год. дава се единовременна помощъ отъ 500 фр. на Велика Георгиевъ Абаджевъ, ученикъ въ Сърбско — народното педагогическо училище въ г. Сомборъ, отъ суммата опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ за помощъ на ученици въ странство.

Съ указъ подъ № 687 отъ 14 ноемвр. 1880 год. дава се на Атанасъ Вълковъ, ученикъ на медицински факултетъ въ Берън (Швейцария), единовременна помощъ 400 фр., които да се зематъ отъ суммата опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ, за стипендии на учащи се българи въ странство.

Съ указъ подъ № 700 отъ 9 декемвр. 1880 год. дава се единовременна помощъ отъ 1000 фр., на жителитъ въ селото Джакотъ (Търновско Окръжие) за построяване помъщение за общинското имъ училище отъ суммата опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 701, отъ 9 декемвр. 1880 год. се отмѣнява издадения указъ подъ № 677, за назначението Нанайота Савовъ за учителъ отъ втори класъ при

Варненската реална гимназия, съгласно съ нѣгово желание.

Съ указъ подъ № 702 отъ 9 декемвр. 1880 год. назначава се годишна помощъ отъ 600 фр., на вдовицата Тодорка Янкова изъ г. Ловечъ, за поддържане на нейните малко възрастни деца, заради услугите, които мажът ѝ Янко Христовъ, е принесъ на отечеството и на народа си съ своето дълговременно учителстване. Тая помощъ се зима отъ опредѣлена въ бюджетъ статия за помощъ на престарели учители.

Съ указъ подъ № 703 отъ 9 декемвр. 1880 год. назначава се единовременна помощъ отъ 500 фр., на Самоковската израилска община, за поддържане на единъ Български учителъ въ общинското израилско училище, отъ суммата, опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ, за помощъ на общински училища.

Съ указъ подъ № 704 отъ 9 декемвр. 1880 год. дава се единовременна помощъ отъ 500 фр., на жителитъ отъ селото Вѣла-Рада (Видинско Окръжие) за поддържане на общинското имъ училище отъ суммата опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ, за помощъ на общински училища.

Съ указъ подъ № 705, отъ 9 декемвр. 1880 год. назначава се единовременна помощъ отъ 2500 франка на жителитъ въ Ново-село (Севлиевско Окръжие), за построяване помъщение на общинското имъ училище, отъ суммата опредѣлена въ текущий Държавенъ бюджетъ за помощъ на общински училища.

Отъ Върховният Кассационенъ Съдъ

Обявление

№ 931

Върховният Кассационенъ Съдъ по Уголовното Отделение, обявява за знание на интересуващи се лица и страни, че въ сѫдебните му засѣданія презъ мѣсяцъ януари 1881 год., ще се разглеждатъ следующите дѣла:

На 2-ий януари — уголовното дѣло № 111 по описътъ, на Никола Тошовъ и братъ му попъ Исаия изъ село Баловица, въ Берковски Окръжъ, обвиняемъ въ съчене чужди плодородни дървета.

Въ сѫденій денъ — уголовно дѣло № 214 по описътъ, на Софоний Костовъ изъ г. Видинъ, обвиняемъ въ продаване хлѣбъ съ по-голяма цѣна отъ опредѣлената; и

Уголовното дѣло № 215 по описътъ на Сърбско-подданий Стефанъ Иосифовичъ, гостиничарь въ г. Берковица, съ Берковски Окръжъ. Приставъ — Д. Новечъ за доказане.

На 9-ий януари — уголовно дѣло № 217 по описътъ, на Дамянъ Пиперковъ изъ г. Берковица, съ Георгий Клисурски изъ сѫденій градъ, за доказане.

Въ сѫденій денъ — уголовно дѣло № 220 по описътъ, на Петко Цачевъ изъ с. Абланица, въ Орханийски Окръжъ, обвиняемъ въ заплашване съ убийство Пея Гатева изъ сѫденіето село.

На 13-ий януари — уголовно дѣло № 222 по описътъ, на Коста Коевъ изъ г. Лъковецъ, въ Търновски Окръжъ, обвиняемъ въ напечатване и распръсване брошюри съ паскини съдържане.

Въ сѫденій денъ — уголовно дѣло № 241 по описътъ, на Христо Петровъ, Пейчо Боневъ, Филип Соколовъ, Велинъ Ивановъ и Сава Петровъ, изъ село Яловъ-Доль, въ Търновски Окръжъ, обвиняемъ въ работе безъ позовление земята на Пейчо Стойчевъ, изъ с. Кошарево, въ сѫденій окръгъ.

На 16-ий януари — уголовно дѣло № 245 по описътъ, на Дочо Илчевъ изъ г. Габрово, обвиняемъ въ не покорство къмъ Власти.

Въ сѫденій денъ — уголовно дѣло № 246 по описътъ, на Станко Геновъ, Станко Пройновъ и Райко Пенчовъ, изъ с. Етьръ, въ Габровски Окръжъ, обвиняемъ въ раскопаване гробища по Балканътъ.

На 20-ий януари — уголовно дѣло № 248 по описътъ, на Станко и Маринъ Ионови, Тотомиръ Ионъ и Преда Динка, изъ с. Тополовецъ, въ Видински Окръжъ, съ Станка Мариновъ, Никола Динка, Дека Спирidonъ и Дин

даване пития безъ патентъ.

На 27 януари — уголовно дѣло № 264 по описътъ, на Аркадий Станиславовъ, изъ г. Русе, обвиняемъ въ кражба отъ Русенската жителка Баба Кера.

Въ сѫщия день — уголовно дѣло № 267 по описътъ, на Италиянско подданий Паскаль Антони, изъ г. Варна, обвиняемъ въ кражба отъ Никола Начевъ изъ сѫщия градъ.

На 30-й януари — уголовно дѣло № 272 по описътъ, на Ангель Младеновъ изъ село Жилинци, въ Кюстендилска околия, обвиняемъ въ укриване убийци.

Въ сѫщия день — уголовно дѣло № 279 по описътъ, на Австроунгарски подданикъ Адолфъ Фленингеръ, изъ г. Крайва (въ Ромжния), обвиняемъ отъ Русенската митница въ тайно пренасяне разни склонъщи нѣща; и

уголовно дѣло — 284 по описътъ, на Христаки Томевъ изъ г. Каварна, въ Балчикски Окръгъ, обвиняемъ въ кражба.

Г. София, 12 декември 1880 год.

Секретарь Н. Беневъ.

БАЛАНСЪ

НА

Българската Народна Банка въ София

за мѣсецъ Октомври 1880 год.

Активъ	франка	с.
Кassa	2441724	40
Шконтриранни полици	114687	95
Заеми по залогъ	18991	—
„ на земедѣлчески касси	677805	08
„ на Источна Румелия	908000	—
Дебитори Банки	407069	62
„ на текущи сметки	227419	19
Влагалището	107468	95
Разноски	28873	79
	4932039	98
<hr/>		
Пассивъ		
Капиталъ на Банката*)	1953366	20
Правителствени фондове	2357721	34
Римеси и Тратти	378490	46
Влогове	28827	01
Преходни сумми	64288	83
Влогове за пазене	107468	95
Проценти отъ операциите	41877	19
	4932039	98
<hr/>		
*) Основ. Капиталъ фр. 1776597.27		
Запас	176768.93	
	Фр. 1953366.20	

Отъ Медицински Съвѣтъ.

Дневникъ.

№ 88.

Медицински Съвѣтъ въ засѣдането си отъ 20 ноември 1880 год. като взе предъ видъ прошението на г. Д-ръ Николай Василевъ, чрезъ което моли да се назначи на длѣжностъ Окр. лѣкаръ и, като прочете протокола отъ испитателната комисия за удовлетворителни му отговоръ по Медицината чрезъ което се доказва, че просителя има достаточни познания по Медицината, рѣши: 1º Д-ръ Н. Василевъ да се назначи за испълняющи длѣжностъ Балчикски Окр. лѣкаръ, II Настоящий дневникъ да се предостави на удобрение, Г-ну Министру на Вътрѣшните Дѣла.

Предсѣдателъ Д. Молловъ.

Членове Д-ръ Калевичъ.

Д-ръ К. Боневъ.

Дневникъ.

№ 89.

Медицински Съвѣтъ въ засѣдането си отъ 26 ноември 1880 год. като взе предъ видъ прошението отъ Ефрония Златковичъ чрезъ което проси да се позволя да практикува бабуването въ Княжеството и, като разгледа свидѣтелството и отъ Киевской Университетъ рѣши: I. Дава право на Ефрония Златковичъ да практикува бабуването въ Княжеството България, II. За рѣшението на Медицин-

ски Съвѣтъ да се извѣсти на проситалката и настоящий дневникъ да се напечата въ Държавни Вѣстникъ.

Предсѣдатели Д. Молловъ.

Членове Д-ръ Калевичъ.

Д-ръ К. Боневъ.

Отъ Буйновската митница.

Обявление.

№ 269

Съгласно съ предписанието на финансовото Министерство отъ 12 ноември подъ № 11978, Буйновската митница, честь има съ настоящето си, да обяви за всеобщо знане на населението, че на 1-й мартъ идущата 1881 година, управлението на тая митница има да се премѣсти отъ с. Буйновци въ г. Елена, отъ който денъ ще се нарча „Еленска митница“, за това г-да търговците кеント се изнисали или висихът въ Княжеството каквито и да било стоки прѣзъ казанната митница, трѣбва отъ започалото на рѣчений мѣсецъ да се отправляватъ направо въ г. Елена за преглѣдване и заплащане на длѣжните митарственни права за стоките си.

с. Буйновци 25-й ноември 1880 год.

Управителъ П. К. Гълъбаровъ.

Писаръ К. Касхровъ.

3—(201)—4

Русенски Окръженъ Съдъ.

Запрѣщение.

№ 24.

На основание исполнителниятъ листъ издаденъ отъ Рус. Окр. Съдъ на 23 Октомври 1880 г. подъ № 6652 върху имуществото на Етемъ Ефенди което се намира въ гр. Разградъ и което състои отъ една къща на Хасанларската улица подъ № 68 съ това налога запрѣщение съгласно съ 431-й отъ Врѣм. Съд. Правила за дългътъ му (1854) хиляда и осемъ-стотинъ и петдесетъ и четири гроша, лихви хиляда и триста и тридесетъ и четири гроша и съдебни разноски, на Алекси Христовъ изъ гр. Разградъ. Горното имущество до снимането на това запрѣщение не подлежи на отчуждение.

Русе 1880 г. 29 Ноември.

Съдебенъ Приставъ: Н. Ненчовъ.

1—(214)—1

Запрѣщение.

№ 25.

На основание исполнителниятъ листъ № 6651 издаденъ отъ Рус. Окръженъ Съдъ на 23 Октомври 1880 год. върху имуществото на Х. Називъ Бей (усониши) което се намира въ околността на с. Кили Куюзжукъ (Разгр. Окр.) и което състои отъ двѣста и два дюлюма и една леха нива въ деветъ парчета, съ това се налага запрѣщаване съгласно съ 431-й ст. отъ Врѣм. Съдебни Правила за дългътъ му единадесетъ хиляди и петстотинъ гроша съ Съд. разноски на Алекси Христовъ жителъ въ гр. Разградъ. Горното имущество до снимането на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение.

1880 г. Русе 29 Ноември.

Съдебенъ Приставъ: Н. Ненчовъ.

1—(215)—1

Златишки Мировий Съдъ.

Обявление.

№ 156.

Долуподписанъ Златишки Мировий Съдъ на основание на исполнителенъ листъ № 96 издаденъ отъ бивши Златишски Окръженъ Съдъ на 28-и юни 1880 г., обявявамъ че отъ днес до шестдесетъ и единъ денъ ще се продаватъ чрезъ наддаване недвижимите имущества принадлежащи на турчина Саджъ-Чулевъ отъ Златица за удовлетворение искътъ 2445 гр. и Съдебни разноски фр. 15 на Иванъ Джурлевъ отъ Златица.

Имуществата сѫ следующи:

1) нива на „Синър-Дере“ 2 дюл. съпредѣлна съ нивитъ на Нейчо, и Петко.

2) Нива задъ гробищата три (3) дюл. съпредѣлна съ нивитъ на Ганчо, Влѣко и Нейчо.

3) Нива задъ гробищата 2 дюл. съпредѣлна съ нивитъ на Алиъ и Танди Сулумантъ.

4) Нива подъ „Авджи-Тепе“ 2½ дюл. съпредѣлна съ нивитъ на Делянъ османъ.

5) Нива на „Бакаджикъ-при Гирсена“ единъ дюл. съпредѣлна съ нивитъ на Найденъ, Савва Голомъковъ.

6) Нива подъ града единъ дюл. съпредѣлна съ нивата на Пирко Джъльзовъ и Роката.

7) Нива на „Карловски путь“ единъ и поль дюл. съпредѣлна съ нивата на Х. Мехмедъ и ливадитъ.

8) Ливада подъ града четири коси съпредѣлна съ ливадитъ на Грую и Алиша.

9) Ливада на соукъ-Бунаръ двѣ и поль коси съпредѣлна съ ливадитъ на Дервишъ ага.

10) Ливада на „Баралъ“ двѣ коси, съпредѣлна съ ливадитъ на Ахмедъ Салимъ и рѣка.

Наддаваньето ще се извѣрши въ канцеларията ми, и книгите относящи се до продажбата ще бѫдатъ отворени всѣки денъ освенъ въ празнични дни.

Златица 24 ноември 1880 г.

Мировий Съдия Т. Начовъ.

1—(211)—1

Кюстендилски Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 1277.

Кюстендилски Окръженъ Съдъ съгласно ст. 114 и 115 п. 2 Врѣм. Съд. Правила призовава бившия Кюстендилски жителъ Молла Ибрахимъ Сереали сега живущъ въ

г. Негрита (Македония) да се яви въ съдътъ самъ или чрезъ свой повѣренникъ въ четири-месеченъ срокъ отъ първото и последните публикуване на настоящата призовка за да отговори по предявения срѣзъкъ него искъ отъ Янаки Папа Георгиу жит. на г. Кюстендилъ за 6365 гроша въ л. тур. отъ 146 гроша.

Въ случай на неявка съдътъ ще издаде задочно решението съобразно съ ст. 281 п. отъ помѣнжитъ правила.

Кюстендилъ 29 ноември 1880 г.

Предсѣдателствующий Д. Ангеловъ

Секретарь Г. Сакеларевъ.

1—(202)—1

Търновски Мировий Съдъ

Призовка.

№ 8375.

Търновски Окръженъ Съдъ, съгласно съ ст. 114 отъ Врѣменинъ Съдебни Прави, призовава жителя на с. Калиново Мехмедъ Ходжа Бейтула, пълномощника на жителя отъ същото село Х. Бекира, а сега отсѫтствуващ отъ мѣстожителството си и съ неизвѣстно прѣбиване, да се представи въ този Съдъ самъ лично въ разстояние на 6 мѣсяца отъ последната призовка, съгласно съ ст. 115 п. 3 и ст. 117 отъ Врѣм. Съд. Прави, за да отговори на възбуденъ срѣзъкъ му искъ отъ жителите на с. Калиново — Трифонъ Вълевъ и Тодоръ Станевъ за да имъ предъдаде подтвърденъ продавателенъ актъ за 41 дюлюми ниви на опълномощителя му Х. Бекира, що имъ продадъ.

Въ случай че отрѣтника не са яви въ съдътъ и слѣдъ истичаньето на означениятъ срокъ, то съдътъ ще пристъпи къмъ разглѣдане на дѣлото задочно, съгласно съ ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Съдебни Правила.

Г. Търново. 28 Ноември 1880 г.

Предсѣдателъ Д. Каз